

تشخیص سریع مولکولی سالمونلا تیفی به روش PCR با استفاده از ژن invA در نمونه های مواد غذایی

علی احمدی^۱، مهدی قربانعلی زادگان^۱، علی نجفی^۱، حمید رضا توکلی^۲، رضا میرنژاد^{۱*}

(۱) مرکز تحقیقات بیولوژی مولکولی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه (لله) عجم، (۲) مرکز تحقیقات بهداشت نظامی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه (لله) عجم

تاریخ دریافت: ۸۹/۴/۱۲

تاریخ پذیرش: ۹۰/۷/۱۵

چکیده

مقدمه: به دلیل این که سالمونلا تیفی یک پاتوژن روده ای مهم و آلوده کننده آب و غذا می باشد، تشخیص سریع و دقیق آن در آب و مواد غذایی بسیار حائز اهمیت است. امروزه تشخیص سریع باکتری های بیماری زا با تکنیک های نوین در مواد غذایی از اهمیت زیادی برخوردار است. هدف از انجام این مطالعه جداسازی سالمونلا تیفی در مواد غذایی آلوده با روش PCR با استفاده از ژن invA بوده است.

مواد و روش ها: بعد از استخراج DNA با دو روش استاندارد، ابتدا روش مولکولی PCR توسط پرابمهای اختصاصی ژن invA بر روی هر یک از سوش های باکتریایی استاندارد تنظیم گردید. سپس با استفاده از روش PCR، باکتری مورد نظر در نمونه های غذایی آلوده جداسازی گردید.

یافته های پژوهش: نتایج این مطالعه نشان داد که ژن invA مناسب ترین توالی برای جداسازی سالمونلا تیفی در مواد غذایی آلوده می باشد. هم چنین روش PCR طراحی شده در این مطالعه برای جداسازی سریع باکتری بیماری زای سالمونلا تیفی در نمونه های غذایی آلوده، دارای حساسیت (با کپی نامیر قابل جداسازی $10^8 \times 1/89$) و اختصاصیت بالا می باشد.

بحث و نتیجه گیری: نتایج این مطالعه نشان داد که روش مولکولی PCR بهینه شده در این مطالعه روشی مناسب جهت تشخیص سریع باکتری بیماری زای سالمونلا تیفی در نمونه های غذایی آلوده بوده و می تواند به عنوان جایگزینی مناسب برای روش های رایج و مرسوم فعلی به کار گرفته شود.

واژه های کلیدی: سالمونلا تیفی، تشخیص مولکولی، PCR، مواد غذایی

* نویسنده مسئول: مرکز تحقیقات بیولوژی مولکولی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه (لله) عجم

مقدمه

بیماری های ناشی از مصرف غذای (Food-borne diseases) طیف وسیعی از بیماری ها در نقاط مختلف جهان را در بر می گیرند. به عنوان مثال، در ایالات متحده آمریکا، پس از بیماری های تنفسی و ریوی در درجه دوم اهمیت قرار دارند. طبق گزارش مرکز کنترل بیماری ها (CDC) عوامل باکتریال عامل ایجاد ۷۰ درصد عفونت ها و مسمومیت های غذایی هستند. گزارش های متعددی از بروز اپیدمی مسمومیت های غذایی توسط سالمونلا در نقاط مختلف جهان وجود دارد. به عنوان نمونه می توان به بزرگ ترین اپیدمی سالمونلوز ناشی از سالمونلا تیفی موریوم در سال ۱۹۸۵ در ایالات متحده اشاره نمود که به دلیل آلوده شدن شیر پاستوریزه شده در کارخانه رخ داد و طی آن ۱۷۰۰۰۰ نفر دچار مسمومیت گردیدند (۱). در سال ۱۹۹۴ نیز به دلیل آلودگی بستنی پاستوریزه به سالمونلا انتریتیدیس ۲۲۴۰۰۰ نفر در ۴۱ ایالت آمریکا دچار عفونت غذایی گردیدند (۲).

جداسازی و تشخیص میکروارگانیزم های بیماری زا در آب و مواد غذایی یکی از موضوعات بسیار مهم در بهداشت مواد غذایی محسوب می گردد. در حال حاضر، تشخیص وجود باکتری ها در مواد غذایی با دو روش کلی سنتی و مدرن انجام می گیرد (۳). روش های سنتی در مقایسه با روش های نوین، به دلیل نیاز به انجام آزمایشات افتراقی و تکمیلی، روش هایی وقت گیر و علی رغم کم هزینه بودن گاهی مشکل ساز می باشند. این خلاء به ویژه در مواقعی که اعلام سریع نتایج از نظر پزشکی و اقتصادی حائز اهمیت است بیشتر احساس می گردد (۳، ۴). اساس این روش ها عموماً کشت باکتری در محیط های مختلف و تولید کلنی های قابل رویت در یک محیط جامد انتخابی و انجام آزمایشات بیوشیمیایی در محیط های مایع است. در مورد برخی باکتری ها مانند سالمونلاها حتی مجبور هستیم از مراحل پیش غنی سازی، غنی سازی و کشت در محیط جامد انتخابی استفاده نماییم (۷، ۵۶). خوشبختانه، با کشف روش های سریع تشخیص مولکولی این مشکلات تا حد زیادی مرتفع گردیده است، زیرا این روش ها دارای سرعت و دقت

بسیار بالا بوده و با کمک آن ها در زمان بسیار کمتری میکروارگانیزم مورد نظر شناسایی می گردد. به طوری که امروزه در مراکز تحقیقاتی و آزمایشگاه های بالینی در داخل و خارج کشور از روش مولکولی PCR جهت شناسائی سالمونلاها و سایر پاتوژن ها در نمونه های بالینی استفاده فراوانی می شود (۸، ۹). در خصوص تشخیص عوامل آلوده کننده مواد غذایی به خصوص سالمونلاها با روش مولکولی در ایران مطالعاتی انجام شده است (۱۰). ولی در زمینه تشخیص سالمونلا تیفی با استفاده از ژن های اختصاصی، مطالعه ای صورت نگرفته، به همین دلیل در این مطالعه تشخیص سریع سالمونلا تیفی در مواد غذایی آلوده با روش PCR با استفاده از ژن invA طراحی گردید.

مواد و روش ها

مطالعه حاضر از نوع آزمایشگاهی و تجربی (Experimental) است. سوش های استاندارد باکتری سالمونلا تیفی 1609 : PTCC، لیستریا مونوسیتوزنز 1163 : PTCC و اشرشیاکلی 35218 : ATCC، از مرکز کلکسیون قارچ ها و باکتری های صنعتی و عفونی ایران، سازمان پژوهش های علمی و صنعتی ایران و محیطای کشت LB agar و LB broth از شرکت Merck تهیه گردید. بعد از کشت باکتری های فوق بر اساس میزان حساسیت رنگ اتیدیوم بروماید مقدار DNA تعیین گردید. با توجه به این که توانایی روش الکتروفورز در رنگ آمیزی با اتیدیوم بروماید در تعیین DNA در بهترین شرایط یک نانوگرم می باشد، نمونه خالص شده از محیط کشت به صورت رقت سریالی ۱/۲ تا ۱/۸۰ رقیق گردید و ضعیف ترین باند انتخاب شد (۹).

پرایمر: پس از بررسی منابع تشخیص سالمونلا تیفی با استفاده از PCR، تمام ژن ها و پرایمرهایی که تاکنون استفاده شده بودند، مورد بررسی قرار گرفتند. پرایمرهای مربوط به ژن invA انتخاب و مورد بررسی قرار گرفت. بر اساس میزان حساسیت و اختصاصیت پرایمرها و نتایج آنالیز آن ها با نرم افزار ملکولی BLAST پرایمر مطلوبی که مشخصات آن در جدول شماره ۱ ذکر شده است، برای تشخیص سالمونلا تیفی انتخاب گردید. بررسی نرم افزار مولکولی

توسط نرم افزار Contig manager سکانس های کامل آن استخراج گردید.

تعیین میزان اختصاصی بودن PCR جهت تعیین میزان اختصاصیت هر یک از واکنش های PCR و پرایمرهای استفاده شده، ابتدا توسط نرم افزار Blast موجود در سایت NCBI پرایمرهای استفاده شده آنالیز شده و از نظر اختصاصی بودن مورد بررسی قرار گرفت. هم چنین برای اطمینان بیشتر، در عمل نیز جهت سویه های باکتریایی نزدیک همانند باکتری های E.coli، Proteus، Shigella، Enterobacter واکنش PCR با همان شرایط قبلی و پرایمرهای استفاده شده انجام گردید.

تعیین میزان حساسیت PCR بر حسب غلظت DNA ژنومیک: برای این منظور، ابتدا غلظت DNA ژنومیک استخراج شده از هر یک از باکتری ها به روشی که قبلا ذکر گردید اندازه گیری شد. سپس از این DNA های استخراج شده، برای هر یک از باکتری ها رقت تهیه گردید و در نهایت از این رقت های تهیه شده واکنش PCR انجام شد تا حساسیت کار اندازه گیری شود.

یافته های پژوهش

تأیید محصولات PCR: با بررسی و مقایسه سکانس ها با سکانس های استخراج شده مربوط به هر یک از عوامل باکتریایی مشخص گردید که توالی های به دست آمده دقیقا مربوط به باکتری های مورد نظر می باشند.

تعیین میزان اختصاصی بودن PCR: برای تعیین میزان اختصاصی بودن پرایمرهای مورد استفاده، هر یک از جفت پرایمرها با ژنوم گونه های باکتریایی نزدیک که در بخش دوم ذکر شده اند مورد آزمایش قرار گرفت و نتیجه این که هیچ گونه بانندی در این واکنش ها حاصل نشد. در نتیجه، مشخص گردید که پرایمرهای مورد استفاده کاملا اختصاصی عمل می کنند.

تعیین میزان حساسیت PCR: پس از انجام واکنش PCR طبق شرایط بهینه شده بخش دوم و الکتروفورز محصولات PCR توسط ژل آگارز ۱/۵ درصد نتیجه مورد بررسی قرار گرفت. واکنش تا رقت ۱/۱۰۰ از

این ژن و پرایمرهای ارایه شده نشان داد که سکانس انتخاب شده از ژن invA مناسب ترین توالی برای شناسایی سالمونلا تیفی در مواد غذایی آلوده می باشد.

استخراج ژنوم: برای استخراج ژنوم از روش فنل و کلروفورم استفاده شد. به این ترتیب که برای set up نمودن آزمایش PCR ابتدا چند کلنی از باکتری های استاندارد به ۱ میلی لیتر سرم فیزیولوژی وارد و سپس سانتریفیوژ گردید (۵۰۰۰ دور به مدت ۵ دقیقه)، به رسوب حاصل ۵۰۰ میکرولیتر بافر Salt Tris EDTA افزوده و پس از ۱۰ دقیقه مخلوط نمودن، ۱۸۰ میکرولیتر SDS دو درصد به آن اضافه گردید. پس از آن، ۳۷۵ میکرولیتر استات سدیم به آن افزوده و ۱۰ بار تکان شدید داده شد. سپس در ۴ درجه سانتی گراد سانتریفیوژ شده و به محلول رویی ۷۵۰ میکرولیتر ایزوپروپانول اضافه و به مدت ۲۰ دقیقه در یخچال منهای ۲۰ درجه نگهداری و پس از آن سانتریفیوژ گردید (۱۵۰۰۰ دور به مدت ۲۰ دقیقه و دمای ۴ درجه سانتی گراد). به رسوب حاصل ۳۷۵ میکرولیتر اتانول ۷۰٪ افزوده و به خوبی مخلوط گردید و به مدت ۱۰ دقیقه با دور ۱۵۰۰۰ سانتریفیوژ شد. به رسوب حاصل ۲۵ میکرولیتر بافر TE اضافه کرده و جهت انجام PCR استفاده گردید.

بهینه سازی مواد لازم برای واکنش PCR: برای رسیدن به این هدف، چند بار فرآیند PCR با ژنوم سویه های استاندارد انجام شد و در هر مرحله یکی از غلظت های مواد اولیه (پرایمرها، MgCl₂، dNTP و آنزیم Taq پلی مرز) استفاده گردید و در نهایت مناسب ترین مقادیر مواد لازم برای انجام PCR انتخاب شد. دمای اتصال پرایمرها، پروفایل های حرارتی و زمان در واکنش تغییر داده شد تا بهترین شرایط PCR فراهم گردد. جهت بهینه سازی دمای اتصال پرایمرها (Annealing) از درجه حرارت های ۵۶، ۵۷، ۵۸ و ۵۹ درجه سانتی گراد استفاده شد.

جهت تأیید محصولات PCR پس از انجام واکنش PCR محصول به همراه پرایمر اختصاصی جهت تعیین سکانس به شرکت Bioneer کره ارسال گردید. پس از دریافت نتیجه از شرکت مذکور، سکانس های ارسالی ابتدا توسط نرم افزار Chromas خوانده شد و سپس

۲۰۰۴ در سایت URI Genomics & Sequencing Center ارائه شده است استفاده نمود.

$$\text{number of copies} = \frac{(\text{amount} * 6.022 \times 10^{23})}{(\text{length} * 1 \times 10^9 * 650)}$$

$$\text{number} = \frac{(\text{ng} * \text{number/mole})}{(\text{bp} * \text{ng/g} * \text{g/mole of bp})}$$

ژن *invA* مربوط به باکتری سالمونلا: با توجه به شرایط بهینه شده از نظر مواد مصرفی در واکنش و سیکل حرارتی مناسب، واکنش PCR برای ژن *invA* با پرایمرهای اختصاصی آن انجام شد و نهایتاً باند ۹۴۲ جفت بازی حاصل گردید که نتیجه آن در تصویر شماره ۱ نشان داده شده است.

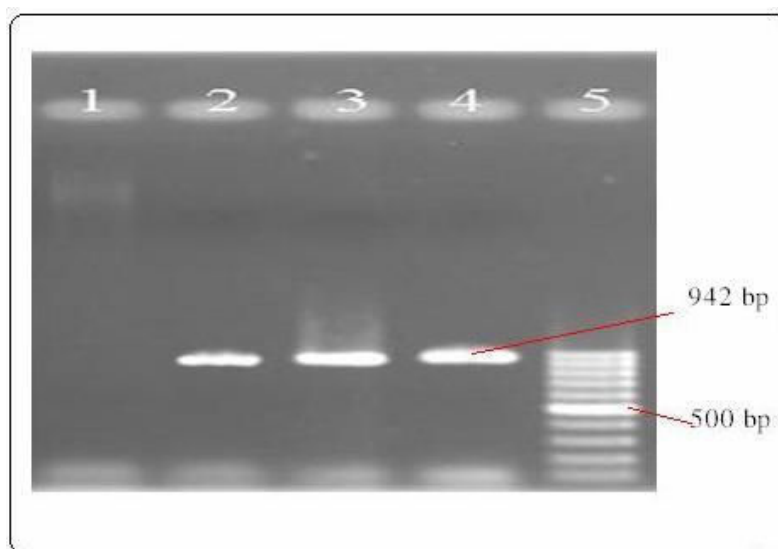
DNA ژنومیک انجام شده است. با توجه به این که غلظت DNA ژنومیک در نمونه اولیه برای باکتری سالمونلا ۹۵۵ ng/μl بوده است، برای محاسبه حساسیت واکنش چندین رقت تهیه گردید و سپس از این رقت های PCR گذاشته شد. نتیجه این که تا رقت ۱/۱۰۰ ژنوم اولیه باند حاصل می گردد. از این رو می توان طبق جدول ۲ حساسیت PCR را تعیین نمود. بر این اساس، متوسط حساسیت PCR طراحی شده برای تشخیص این باکتری می توان تعداد کپی نامبر باکتری که با این تکنیک قابل تشخیص است را از فرمولی که توسط Andrew Staroscik در سال

جدول شماره ۱. سکانس پرایمر انتخاب شده به منظور تشخیص سالونلا تیفی

Primers	Sequences
Forward	5-acc acg ctc ttt cgt ctg g-3
Reverse	5-gaa ctg act acg tag acg ctc-3

جدول شماره ۲. میزان حساسیت تشخیصی روش مولکولی PCR برای هر یک از عوامل

باکتری	غلظت ژنوم اولیه (ng/μl)	رقت ۱/۱۰۰ (ng/μl)	طول ژنوم باکتری	کپی نامبر قابل تشخیص
Salmonella	955	9.55	4,685,848 pb	1.89×10 ⁸

تصویر شماره ۱. تصویر ژل الکتروفورز سالمونلا تیفی. ردیف ۱ کنترل منفی، ردیف ۲ و ۳ از نظر ژن *invA* سالمونلا تیفی در مواد غذایی آلوده مثبت می باشند. ردیف ۴ کنترل مثبت سالمونلا تیفی (PTCC: 1609)، ردیف ۵ مارکر (100bp DNA ladder, SM#333).

بحث و نتیجه گیری

امروزه کنترل بهداشت مواد غذایی در جوامع بشری از اهمیت ویژه ای برخوردار می باشد که همواره شیوع بیماری های ناشی از مصرف مواد غذایی آلوده یکی از مشکلات مهم به ویژه در جوامع دارای سطح بهداشت پایین تر تلقی می گردد. عوامل مختلف باکتریایی و انگلی آب و مواد غذایی را آلوده می کنند و انسان ها با خوردن این مواد به بیماری های مختلف از جمله مسمومیت غذایی مبتلا می گردند. یکی از این عوامل مهم بیماری زا سالمونلاها می باشند. سالمونلاها باسیل های گرم منفی هستند که از طریق آب و مواد غذایی به انسان منتقل و باعث بروز مسمومیت های غذایی، سپتی سمی و تب روده ای (حصبه یا تیفوئید) می گردند. (۱،۲،۳،۱۱)

در ایالات متحده آمریکا، بین سال های ۱۹۷۷ تا ۱۹۸۱ تقریباً ۹۵۴ اپیدمی ثبت شده که همگی به علت مصرف غذای آلوده ایجاد شده اند. طبق این گزارشات، ۴۹ درصد موارد عفونت و مسمومیت غذایی در این کشور ناشی از سالمونلا بوده است و طبق گزارش Ryan و همکاران در سال ۱۹۸۷ و Hennessy و همکاران در سال ۲۰۰۱ آلودگی فرآورده های لبنی (شیر و بستنی) در دو نوبت منجر به بروز دو اپیدمی در ایالات متحده گردید که در خلال آن ها به ترتیب ۱۷۰۰۰ و ۲۲۴۰۰۰ نفر دچار مسمومیت گردیدند و عامل آن سالمونلا انتریتیدیس و تیفی موریوم معرفی گردید (۱،۲). متأسفانه، در کشورهای جهان سوم و حتی در بسیاری از کشورهای اروپایی آمار دقیقی از اپیدمی ها و به ویژه تعداد انواع مسمومیت ها و بیماری های ناشی از مصرف غذای آلوده در دسترس نیست، (۱۰،۱۲). در کشور ما ایران، حدود ۲۵ درصد از مواد غذایی به دلیل فساد از بین می روند و به دلایل دیگر مانند سهل انگاری و عدم رعایت موازین بهداشتی همه ساله شاهد بروز انواع اپیدمی های ناشی از مصرف مواد غذایی هستیم. (۱۰)

با توجه به اهمیتی که ذکر گردید تشخیص سریع و دقیق این عوامل در مواد غذایی می تواند یکی از راه های پیشگیری از همه گیری های وسیع باشد. در این راستا این مطالعه جهت تشخیص سالمونلا تیفی

مواد غذایی آلوده با روش PCR با استفاده از ژن *invA* انجام گردید.

همانند مطالعه Santos و Park و Jamshidi و همکارانش که نشان دادند روش PCR تکنیکی مناسب جهت شناسائی سالمونلاها در مواد غذایی به خصوص شیر و مرغ است، این مطالعه نیز نشان داد که تکنیک PCR روشی مناسب جهت شناسائی سالمونلاها به خصوص سالمونلا در نمونه های مواد غذایی در مقایسه با سایر روش های معمول می باشد. (۱۰،۱۳،۱۴)

در این مطالعه، شناسائی سالمونلا تیفی با استفاده از پرایمرهای ژن *invA* انجام شده و مشخص شد که این روش در تشخیص سریع و دقیق سالمونلا تیفی بسیار مناسب است که این مشابه مطالعات Chiu CH و Feder و Suo و همکارانش می باشد که اثبات نمودند روش مولکولی PCR با استفاده از ژن های ویرولانس مانند *invA* بسیار سریع تر و دقیق تر از سایر روش ها به ویژه کشت می باشد، زیرا روش های سنتی روش هایی هستند که غالباً وقت گیر بوده و علی رغم کم هزینه بودن همواره برای میکروب شناسان مشکل ساز هستند و خصوصاً هنگامی که اعلام سریع نتایج از نظر اقتصادی و پزشکی واجد اهمیت است، این مشکل بیشتر احساس می گردد. خوشبختانه در روش های جدید و سریع که امروزه برای تشخیص و جداسازی باکتری ها مورد استفاده قرار می گیرند، این مشکلات مرتفع گردیده و با تکنیک های مبتنی بر روش های فیزیکی، شیمیایی، ایمونولوژیکی و در راس آن ها روش های مولکولی می تواند در اسرع وقت نتایج را اعلام نمود. (۱۵،۱۶،۱۷) به طور کلی، با توجه به تغییرات گوناگونی که امروزه در فنوتیپ باکتری های پاتوژن به صورت طبیعی و یا دستکاری های ژنتیکی و عمدی صورت می گیرد و باعث اختلال در تشخیص این باکتری ها به روش های سنتی می شود، از روش های مولکولی PCR که سریع تر و دقیق تر نیز می باشند به عنوان جایگزینی مناسب برای روش های رایج و مرسوم فعلی برای شناسائی باکتری ها در مواد غذایی آلوده می توان استفاده کرد. نتایج این مطالعه نشان داد که روش مولکولی PCR بهینه شده ژن *invA* روشی مناسب

سپاس گزاری

نویسندگان این مقاله از مراکز تحقیقاتی بیولوژی مولکولی و بهداشت دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله (عج) به خاطر پشتیبانی مالی و اجرای آن تقدیر و تشکر می نمایند.

References

1-Ryan CA, Nickels MK, Hargrett-Bean NT, Potter ME, Endo T, Mayer L, et al. Massive outbreak of antimicrobial resistant salmonellosis traced to pasteurized milk. *JAMA* 1987;258:3269-74.

2-Hennessy TW, Hedberg CW, Slutsker L, White KE, Besser-Wiek JM, Moen ME, et al. A national outbreak of Salmonella enteritidis infections from ice cream. *N Engl J Med* 1996;334:1281-6.

3-Carrique-Mas JJ, Davies RH. Sampling and bacteriological detection of Salmonella in poultry and poultry premises: a review. *Rev Sci Tech* 2008;27:665-77.

4-Tavakoli H, Bayat M, Kousha A, Panahi P. The application of chromogenic culture media for rapid detection of food and water borne pathogen. *American-Eurasian J Agric & Environ Sci* 2008;4:693-8.

5-Dwivedi HP, Jaykus LA. Detection of pathogens in foods: the current state-of-the-art and future directions. *Crit Rev Microbiol* 2011;37:40-63.

6-Jasson V, Jacxsens L, Luning P, Rajkovic A, Uyttendaele M. Alternative microbial methods: An overview and selection criteria. *Food Microbiol* 2010;27:710-30.

7-Wain J, Hosoglu S. The laboratory diagnosis of enteric fever. *J Infect Dev Ctries* 2008; 2:421-5.

8-Abubakar I, Irvine L, Aldus CF, Wyatt GM, Fordham R, Schelenz S, et al. A systematic review of the clinical, public health and cost-effectiveness of rapid diagnostic tests for the detection and identification of bacterial intestinal pathogens in faeces and food. *Health Technol Assess* 2007;11:211-16.

9-Lukinmaa S, Nakari UM, Eklund M, Siitonen A. Application of molecular genetics methods in diagnostics and epidemiology of food-borne bacterial pathogens. *APMIS* 2004;112:908-29.

جهت تشخیص سریع باکتری بیماری زای سالمونلا تیفی در نمونه های غذایی آلوده است و می توان آن را جایگزین روش های تشخیصی سنتی در آزمایشگاه های مواد غذایی نمود.

10-Jamshidi A, Bassami MR, Afshari-Nic S. Identification of Salmonella spp. and Salmonella typhimurium by a multiplex PCR-based assay from poultry carcasses in Mashhad- Iran. *Int J Vet Res* 2009;1:43-8.

11-Aldridge P, Gnerer J, Karlinsey JE, Hughes KT. Transcriptional and translational control of the salmonella fliC gene. *J Bacteriol* 2006;188:4487-96.

12-Herikstad H, Motarjemi Y, Tauxe RV. Salmonella surveillance: a global survey of public health serotyping. *Epidemiol Infect* 2002;129:1-8.

13-Santos LR, Nascimento VP, Oliveira SD, Flores ML, Pontes AP, Ribeiro R, et al. Polymerase chain reaction (PCR) for the detection of Salmonella in inoculated chicken meat. *Rev Inst Med Trop S Paulo* 2001;43:247-50.

14-Park YS, Lee SR, Kim YG. Detection of Escherichia coli O157:H7, Salmonella spp., Staphylococcus aureus and Listeria monocytogenes in kimchi by multiplex polymerase chain reaction (mPCR). *J Microbiol* 2006;44:92-7.

15-Feder I, Nietfeld JC, Galland J, Yeary T, Sargeant JM, Oberst R, et al. Comparison of cultivation and PCR-hybridization for detection of Salmonella in porcine fecal and water samples. *J Clin Microbiol* 2001;39: 2477-84.

16-Chiu CH, Ou JT. Rapid identification of Salmonella serovars in feces by specific detection of virulence genes, invA and spvC, by an enrichment broth culture-multiplex PCR combination assay. *J Clin Microbiol* 1996;34:2619-22.

17-Suo B, He Y, Tu SI, Shi X. A multiplex real-time polymerase chain reaction for simultaneous detection of Salmonella spp., Escherichia coli O157, and Listeria monocytogenes in meat products. *Foodborne Pathog Dis* 2010;7:619-28.

Molecular Detection of *Salmonella typhi* in Food Samples by PCR Using *invA* Gene

Ahmadi A¹, Ghorbanali Zadegan M¹, Najafi A¹, Tavakoli H.R², Mirnejad R^{*1}

(Received: 7 Oct. 2011

Accepted: 5 Mar. 2012)

Abstract

Introduction: *Salmonella typhi* is an important enteric pathogen that can be transmitted via food and water. So, careful and rapid identification of this organism is very important. Today, new techniques in rapid diagnosis of pathogenic bacteria in food are important. The purpose of this study was molecular detection of *S. typhi* in food samples by PCR using *invA* gene.

Materials & Methods: After extraction of genomic DNA by two standard methods, molecular method of PCR by specific primer of *invA* gene on any of the standard strains of bacteria was set. Then, using the PCR method, *S. typhi* was detected in samples of contaminated food.

Findings: The results showed that *invA* gene is the suitable sequence for detection of *S. typhi* in contaminated foods. Also, designed PCR method in this study is a method with high sensitive (detectable copy number is 1.89×10^8) and specificity for rapid detection of *S. typhi* in contaminated food.

Discussion & Conclusion: The results of this study shows that PCR method is safe, fast and sensitive for rapid detection and identification of bacteria in contaminated foods and can be an appropriate substitute method for the current and conventional methods.

Keywords: *Salmonella typhi*, molecular detection, PCR, food

1. Molecular Biology Research Center, Baqiyatallah University of Medical Sciences, Tehran, Iran

2. Military Health Research Center, Baqiyatallah University of Medical Sciences, Tehran, Iran

*(corresponding author)